

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Magozwe

✎ Lesley Koyi

🔗 Wiehan de Jager

📁 Boglárka Vermeki

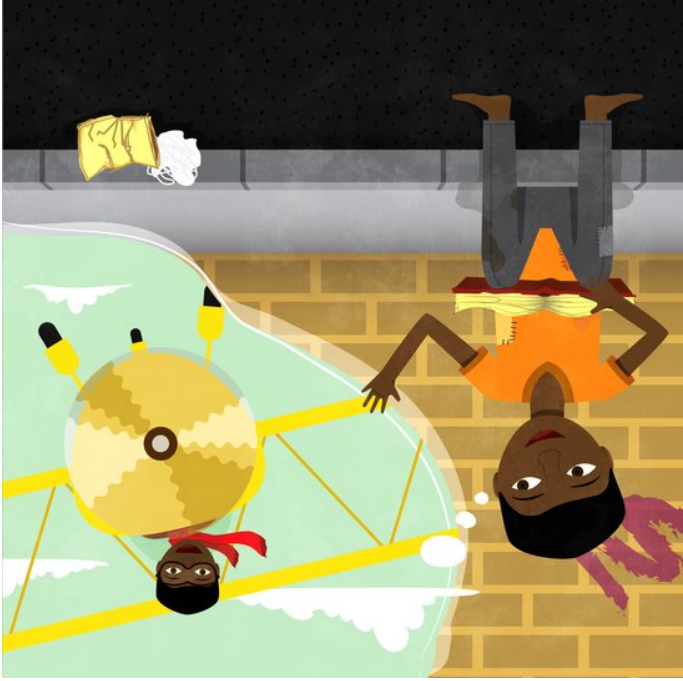
This work is licensed under a Creative Commons

[Attribution 4.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Magozwe

🇮🇪 Magyar hu

|| 5

📁 Boglárka Vermeki

🔗 Wiehan de Jager

✎ Lesley Koyi

Nairobi forgalmas városában, messze a szerető családi otthonától, élt egy csapat hajléktalan fiú. Napról napra éltek. Egy reggel összeszedték a matracokat, amiken a hideg járdán aludtak. Hogy a hideget elűzzék, szemétből gyújtottak tüzet. Magozwe volt a legfiatalabb a fiúk között.

Amikor Magozwe szülei meghaltak, ő még csak öt éves volt. A nagybátyja fogadta magához, de ő nem foglalkozott a fiúval. Nem adott neki elég ételt és sokat dolgoztatta.

Ha Magozwe panaszkodott vagy kérdezni mert valamit, a nagybátyja megütötte. Amikor a fiú megkérte nagybátyját, hogy hadd mehessen iskolába, a verés után ezt a választ kapta: "Túl buta vagy ahhoz, hogy tanuljál!" Magozwe három évi szenvedés után elszökött otthonról és az utcán kezdett élni.

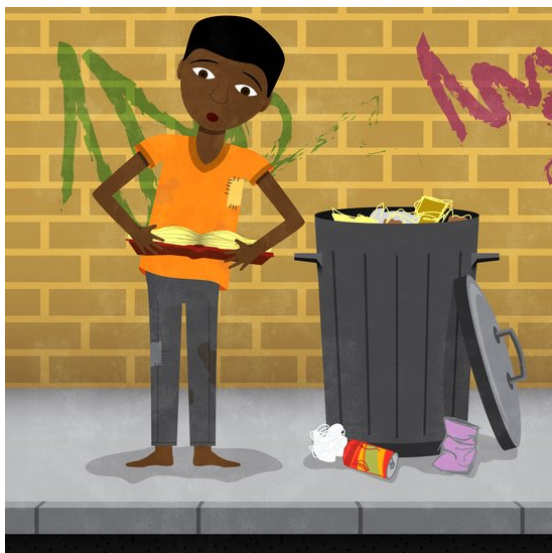
Magozwe a zöld tetejű ház kertjében üldögélt egy mesekönyvet olvasva, amikor Thomas megjelent és leült mellé. "Miről szól a történet?" - kérdezte Thomas. "Egy fiúról, aki tanár lesz." - válaszolta Magozwe. "Mi a fiú neve?" - kérdezte Thomas. "Magozwe" - válaszolta Magozwe mosolyogva.

Az utcai élet nehéz volt, a legtöbb fiúnak napról napra kellett küzdenie az élelemért. Néha letartóztatták vagy megverték őket. Amikor betegek voltak, nem kaptak segítséget. Kéregetésből és újrahasznosítható műanyagok eladásából éltek. Az életet a rivális bandák támadásai is megnehezítették, ők a város különböző részeit akarták megszerezni.

Magozwe elkezdte az iskolát, ami nagyon nehéz volt. Sok dolgot kellett bepótolnia. Sokszor gondolt a pilótára és a focistára, akik a mesekönyvekben voltak. Ahogy ők sem, Magozwe sem adta fel.

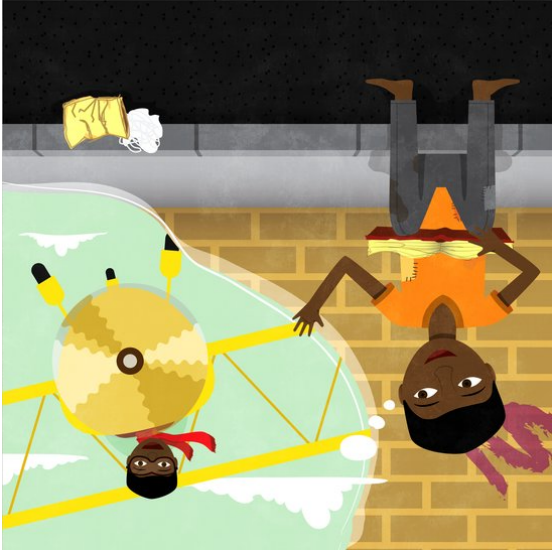

Egy nap, amikor Magozwe egy kukában turkált, talált egy régi, szakadt mesekönyvet. Letörölte róla a koszt és a táskájába tette. Ezután minden nap elővette és a képeket nézegette. Nem tudott olvasni.

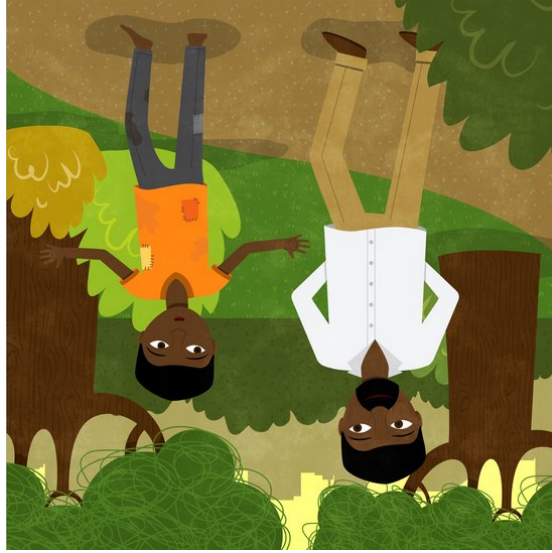

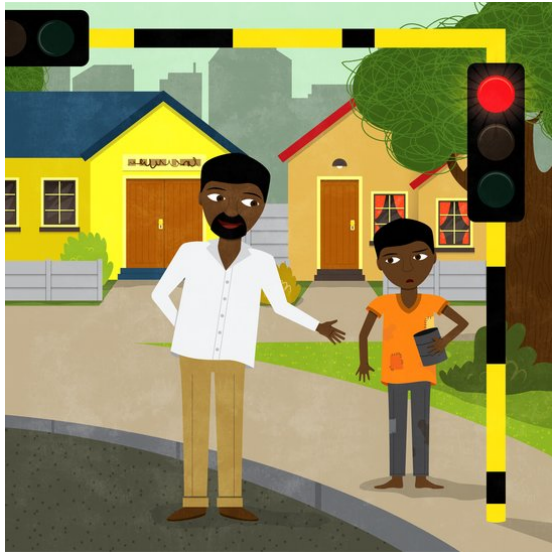
Így Magozwe két másik fiúval együtt beköltözött egy zöld tetejű ház egyik szobájába. Összesen tíz gyerek lakott ebben a házban, Cissy nénivel, a férjével, három kutyával, egy macskával és egy öreg kecskével.

A képek egy fiú történetét mondták el, aki pilóta lett. Magozwe arra gondolt, hogy milyen jó lehet pilótának lenni. Néha a történetben lévő fiú helyébe képzelte magát.

A félelmeit elmondta Thomasnak. Végül a férfinak sikerült meggyőznie arról, hogy sokkal jobb lesz az élete az új helyen.

Hideg volt és Magozwe az út szélén kéregetett. Ekkor egy férfi lépett oda hozzá. "Szia! Thomas vagyok. Nem messze innen dolgozom, a munkahelyemen ehethnél valamit." - mondta a férfi. Egy sárga házra mutatott, aminek kék volt a teteje. "Elmész oda enni?" - kérdezte. Magozwe a férfira nézett, és így válaszolt: "Talán". Majd arrébb ment.

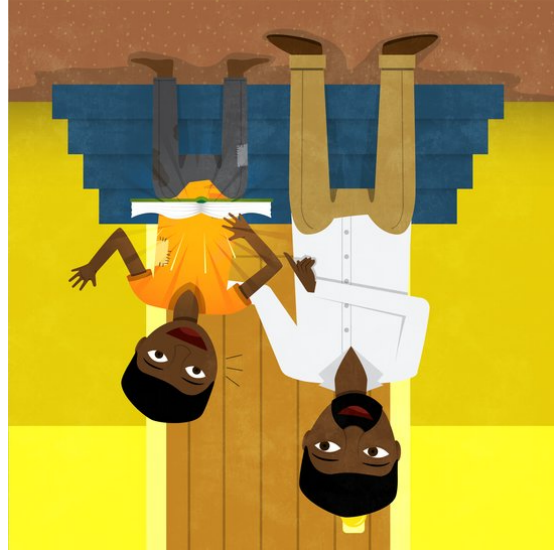

Magozwe sokat gondolt erre a helyre és arra, hogy milyen lehet iskolába járni. De mi van akkor, ha a nagybátyjának igaza van és ő túl buta ahhoz, hogy tanuljon? Nagyon félt. "Talán jobban járok, ha az utcán élek tovább," gondolta.

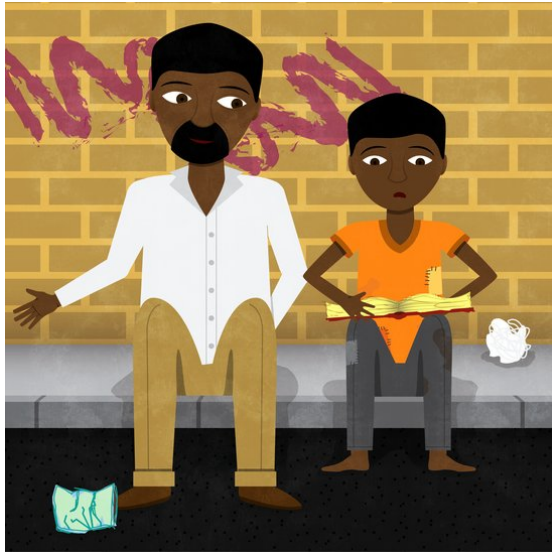

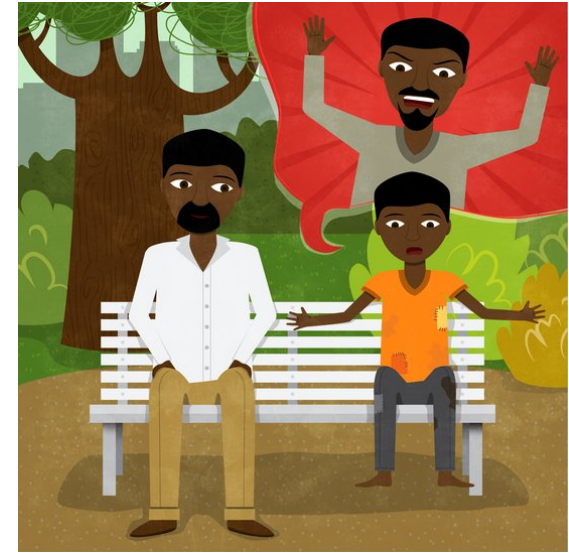
A következő hónapokban a hajléktalan fiúk sokat látták Thomast. A férfi szeretett beszélgetni, főleg olyanokkal, akik az utcán éltek. Thomas szerette meghallgatni a történetüket. Mindig komoly és türelmes volt, soha nem volt udvariatlan vagy tiszteletlen. Néhány fiú elkezdett ebédelni jární a kék tetejű sárga házba.

Magozwe tizedik születésnapja környékén Thomas egy új mesekönyvet adott a fiúnak. Ez a történet egy falusi fiúról szólt, akiből híres focista lett. Thomas sokszor felolvasta a történetet Magozwe-nak. Aztán egyik nap, így szólt: "Szerintem itt az ideje, hogy iskolába menj és megtanulj olvasni. Mit gondolsz?" Thomas elmagyarázta a fiúnak, hogy ismer egy olyan iskolát, ahol a gyerekek nemcsak tanulnak, hanem ott is laknak.

Magozwe éppen a járdán ült és a könyvét nézegette, amikor Thomas leült mellé. “Miről szól a történet?” kérdezte Thomas. “Egy fiúról, aki pilóta lesz.” - válaszolta Magozwe. “Mi a fiú neve?” - kérdezte Thomas. “Nem tudom. Nem tudok olvasni.” - mondta Magozwe halkán.

Amikor csak találkoztak Magozwe saját életéről mesélt Thomasnak. Mesélt a nagybátyjáról, és hogy miért szökött el otthonról. Thomas nem beszélt sokat, és soha nem mondta meg Magozwe-nak, hogy mit tegyen, de mindig figyelmesen meghallgatta. Néha ebéd közben is beszélgettek a kék tetejű házban.